

Pastures sense fronteres

Els ramaders de la Catalunya del Nord i els de la vall de Camprodon s'alien en una associació pastoral i formalitzen la relació de col·laboració que mantenen de fa anys

Algunes de les eugues i els seus pollins que van participar a l'última edició de la Tria de Mulats baixant de Rojà cap a Espinavell. Foto: J.C.

La frontera administrativa entre els estats espanyol i francès no ha estat res més que una simple línia imaginària per als habitants dels Pirineus dels Països Catalans. Una realitat fins a Schengen que per als veïns de banda i banda ha estat una simple anècdota. Sovint han fet vida comuna ignorant complementament la divisió. Els exemples són molts i variats. Van des de l'allau de nord-catalans a les muntanyes de Molló per recollir coscolls –molt apreciats en la cuina

del nord– fins als excursionista de cada costat que entenen el territori en qüestió com un tot i l'estimen a través dels peus, passant per l'aplec de Sant Aniol d'Aguja, que cada any aplega catalans del nord i del sud sense cap mena d'exotisme. Es tracta només de tres exemples. N'hi hauria molts. Un dels més significatius, però, és el de la revisió festiva de les fites que cada any fan els alcaldes ripollesos que tenen municipi que limita amb la Catalunya del Nord amb els seus homòlegs d'aquest tros de país. Recorren plegats els límits, perquè ningú no els mogui cap fita, i això, és clar, és l'excusa perfecta per acabar amb un bon àpat. Cada any a una banda de l'antiga frontera. Ho fan des del Tractat dels Pirineus, del 1659.

Fruit d'aquest tractat nefast per al país, els ramaders de la vall de Camprodon van obtenir la gràcia de poder fer servir les pastures de Rojà, al Vallespir, o més ben dit, de compartir-les amb els seus col·legues de la Catalunya del Nord. Els ramaders del nord i del sud fa temps que s'han aliat per mantenir aquestes pastures en condicions i, fins i tot, tenen contractat un pastor que té cura del bestiar durant l'estiu. Aquest any ha estat un ramader basc que viu al Conflent i que fins fa poc tenia cura d'un ramat de 5.000 ovelles als Alps. Fins l'any passat se n'encarregava David Sanromà, que substituïa el popular Cisco del Carol. Ara han reforçat la seva aliança creant una associació pastoral, la de Pi i Rojà, de la qual el vicepresident és el veí de Molló Joan Pastoret. Els ramaders de la vall de Camprodon hi tenen les famoses eugues i els seus pollins i algunes vaques durant l'estiu a dalt a Rojà. Són els que baixen per a la tria.

Més enllà de mancomunar el maneig del bestiar, l'agrupació pastoral servirà per defensar interessos comuns, com ara la lluita que tenen ara amb el govern francès, que els vol fer enretirar el tancat del bestiar perquè, segons diu, molesta la fauna salvatge.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/4-economia/18-economia/325163-pastures-se-nse-fronteres.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEconomia&utm_source=rss&utm_medium=mesEconomia&utm_campaign=rss